

Vallecas (parròquia de sant Carles Borromeu), una església amb qui anem construint el Regne

El conflicte que ha esclatat aquests dies a Madrid, entre l'arquebisbat i la parròquia de sant Carles Borromeu és un altre exemple ben significatiu de les actituds d'uns sectors de l'Església que no volen acceptar de cap manera un funcionament més democràtic de la institució i que, per això mateix, hem denunciat diverses vegades en els nostres documents. Són sords a la proposta de Jesús: "Ja sabeu que en totes les nacions els que figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos i els grans personatges fan sentir sobre els altres el seu poder. Entre vosaltres no ha pas de ser així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres". Els agrada de fer sentir el seu poder sobre els altres i descarreguen tot el pes de la seva autoritat a l'hora de dispersar una comunitat pobra que anuncia la Bona Nova als pobres i els apropa la salvació. La condemnen, tot i que Jesús no va venir a condemnar ningú, sinó a salvar els que s'ofeguen en la misèria.

El motiu de la sentència és que els ritus no s'ajusten a la normativa establerta, com si les cerimònies fossin l'essència de la litúrgia i no el contingut de la celebració ni la sintonia sincera amb els gestos i els símbols, que, precisament per la significació entesa i viscuda, esdevenen sacraments. Els ritus han de servir per expressar els sentiments i compartir els compromisos i no pas per encotillar les experiències ni convertir la festa en rutina. És així com l'Esperit vivifica i evita que la lletra mati.

Diuen també que la catequesi no anava pels camins desbrossats de la doctrina segura, com si la veritat s'hagués de tancar amb pany i clau i deixar-la ranciejar fins que pugui. La veritat no es posseeix; es busca, es comparteix, es compon amb aportacions disperses i s'acreu en el debat. La veritat cristiana no és un aplec de veritats inamovibles, sinó la capacitat de seguir Jesús cada dia de més a prop, mentre aprenem a estimar, a escoltar i a fer costat a tots els que van despallats i inermes.

Per tot això, el Fòrum Joan Alsina, davant de l'enrenou que s'ha esdevingut a l'església madrilenya,

◆ Manifestem la coincidència dels nostres plantejaments amb els seus objectius, tal com els formulen a la declaració "Reunits en el nom del Senyor": Tornar a Crist, norma fundant i fonamental de l'Església; Tornar a una Església anunciadora del Regne i servidora; Tornar a una església democràtica i democratitzadora, que faci real la igualtat; Tornar a una Església profundament humana, que estableixi una nova relació amb el món. Creiem que el seu testimoni de servei als col·lectius marginats és imprescindible i encoratjador per als deixebles de Jesús de Natzaret.

◆ Els felicitem i ens alegrem perquè, gràcies al ressò mediàtic que han aconseguit, ara sabem que som més cristians que intentem de construir una Església del poble, amb el poble i per al poble.

◆ Malgrat la distància i les nostres limitacions, volem dir-los que poden comptar amb el nostre suport i que si, a més d'aquestes paraules, els pot fer servei algun altre tipus d'acompanyament, estem sincerament disposats a fer-los-el arribar.